

OASE-viering, 9 januari 2016, H. Jozefkerk

Voorgangers: Jeanneke de Bot, Mieke Mol, Frank Bockholts

Thema: Samen op weg gaan

Openingslied: Lied aan het licht, GvL 489

De kinderen gaan naar de nevendienst.

Stilte

Woord van welkom

Gebed

Jij, Eeuwige, jij komt tot ons waar niet verwacht,
in mensen die wij ontmoeten,
in wat wij ervaren en dromen.
Jij komt tot ons om met ons te leven in hoop en verwachting.
Jij komt tot ons in zoveel vormen,
in zoveel beelden en geluiden.
In de lach van een kind,
in de glimlach van een onbekende,
in de tranen van al wie lijdt.
In de stilte van de nacht,
in de warmte van de zon.
Jij wil ons nabij zijn in duizend dingen.
Wees hier bij ons als wij vieren. Amen.

Vredewens

Lied: Dit ene weten wij

Lezing: De reis van de drie koningen

Het was een koude tocht, en de slechtste tijd van het jaar voor een reis, voor zulk een verre reis. De wegen modderig, het weer guur, de winter op zijn strengst. De kamelen, die hun knieën ontvelden, hun hoeven bezeerden, werden onhandelbaar en legden zich neer in de smeltende sneeuw. Menigmaal dachten we met spijt terug aan onze zomerpaleizen op bloeiende berghellingen, aan meisjes, in zijde gehuld, die gekoelde wijn ronddienden. Onze kameeldrijvers vloekten, kankerden, weigerden dienst, riepen om brandewijn en vrouwen.

Onze kampvuren wilden niet branden, onderdak was moeilijk te vinden, de steden waren vijandig, de dorpen stug, de gehuchten smerig en verschrikkelijk duur: het was een ellendige tocht.

Tenslotte reisden wij de gehele nacht door, sliepen zo nu en dan langs de wegwijk en hoorden gedurig in onze oren zingende stemmen, zeggend: jullie onderneming is waanzin.

Eindelijk, toen het licht werd, daalden we neer in een luw dal, vochtig, onder de sneeuwlijn, geurend naar groeizaamheid; een beek snelde voort, een watermolen kamde het duister, er waren drie bomen onder een bewolkte lucht, en een oud wit paard galoppeerde door een weiland. Wij kwamen bij een herberg met wijngaardranken boven de stoep.

Zes handwerkslieden dobbelden bij de open deur om zilverlingen en zes voetknechten schopten lege wijnzakken over de vloer. Maar niemand kon ons inlichtingen verschaffen, en zo gingen we verder en bereikten des avonds, geen uur te vroeg, de plaats van bestemming; het was [dat mag ik wel zeggen] de moeite waard

Dit alles is lang geleden, ik heb het onthouden en zou het over willen doen, maar ik stel, dit vooropgesteld, één vraag: was het doel dat ons dreef geboorte of dood?

Wij waren getuigen van een geboorte, zeker, daar is geen twijfel aan. Maar als ik vroeger geboorte of dood zag, dacht ik dat ze tegenstellingen waren. Deze geboorte echter was een onverbiddelijk einde voor ons, een dood, onze dood.

Wij keerden terug naar ons land, onze koninkrijken, maar voelden ons niet meer thuis in de oude orde tussen vreemde mensen die hun goden omklemmen. Ik zal blij zijn als ik andermaal sterf.

[T.S. Eliot]

Stilte

Lied: Blijf niet staren, GvL 409

Gedicht: De weg van de hoop

Diep in onszelf dragen we hoop:
hoop is de kwaliteit van de ziel.
Hoop is niet te voorspellen of vooruit te zien.
Het is een gerichtheid van de geest,
een gerichtheid van het hart,
voorbij de horizon verankerd.

Hoop in deze diepe krachtige betekenis
is niet hetzelfde als vreugde
omdat alles goed gaat
of bereidheid je in te zetten
voor wat succes heeft.

Hoop is ergens voor werken
omdat het goed is,
niet alleen omdat het kans van slagen heeft.

Hoop is niet hetzelfde als optimisme
evenmin overtuiging
dat iets goed zal aflopen.
Wel de zekerheid dat iets zinvol is
afgezien van de afloop, het resultaat.
[Václav Havel]

Lied: Blijf niet staren, GvL 409

Levend woord

Geloof belijden

Ik geloof in een kerk
die haar deuren wijd open zet,
waar iedereen welkom is
en niemand buitengesloten wordt.

Die geen onderscheid maakt tussen man en vrouw, tussen goed en slecht,
waar ieder heilig en zondig is.

Die geen rangen en standen kent,
maar waar allen van hoog tot laag
werkelijk broeders en zusters van elkaar zijn.

Die haar eigen grenzen overschrijdt
en een tafel bereidt voor allen
die zich tot Jezus Christus bekennen.

Die het woord van God in dialoog belijdt
en waar communio hand in hand gaat met communicatie.

Die niet heerst maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen.
Die niet denkt aan eigen roem
maar de kleinen eert
en hen optilt uit hun vernedering.

Die op uittocht is uit het land van slavernij
en op weg is naar werkelijke bevrijding
voor allen.

Die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van hoop die in haar leeft.

De kinderen komen terug van de nevendienst

Voorbeden

We zingen aan begin en einde: Keer u om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar.

Onze Vader

Slotgedicht

Als een ster je verlangen wekt,
komt er een moment,
dat je niet kunt blijven waar je bent,
alsof je onweerstaanbaar getrokken wordt
zonder te weten waarheen.
Denk niet te snel
dat je gevonden hebt wat je zoekt.
Je reis voert je steeds dieper
in onbekend gebied
met dorre vlaktes en oases,
valkuilen en vergezichten,
engelen en demonen.
Machten proberen je in hun greep te krijgen.
Als je verlangen sterker is dan je angst,
zul je de liefde vinden,
even weerloos als een kind.
Alles gevend zul je alles ontvangen
waarnaar je hebt gezocht.
Vertrouw je droom, keer niet terug.

Brood voor onderweg

Slotlied: Uit uw hemel zonder grenzen, GvL 530